

Sygn. akt XIV Ua 66/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XIV Wydział Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	SSO Sylwia Góźdź
Sędziowie:	SSO Artur Fryc SSO Marcin Rowicki (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Szymczak

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy K. K.

przeciwko Wojewodzie (...) - Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek apelacji odwołującej K. K.

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 8 maja 2015 r., sygn. akt VII U 378/13

zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzające go orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 26 sierpnia 2013 r., (...) w ten sposób, że zalicza odwołującą się K. K. do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności na stałe i ustala, że K. K. wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia samodzielnej egzystencji (z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych) oraz konieczności stałej lub długotrwałej pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji z uwagi na ograniczoną możliwość poruszania się.

SSO Artur Fryc SSO Sylwia Góźdź SSO Marcin Rowicki

Sygn. akt **XIV Ua 66/15**

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 10 września 2013 r. (data prezentaty Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.) K. K. w ustawowym terminie odwołała się od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 26 sierpnia 2013 r. znak (...) utrzymującego w mocy orzeczenie Miejskiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 27 czerwca 2013 r. nr (...), w którym

odwołująca K. K. została uznana za osobę o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności od 2009 r. o symbolu przyczyny 10 – N 05 – R okresowo do dnia 30 czerwca 2016 r.

Odwołująca się z orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z dnia 27 czerwca 2013 r. zaskarżyła punkty dotyczące: stopnia niepełnosprawności – pkt. I, korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji (z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki) – pkt. 6 oraz konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji – pkt. 7.

Z w/w odwołania wynika, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane niezgodnie z literą prawa, gdyż odwołująca jest osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji, potrzebującą stałej pomocy innych osób, co jest związane z chorobą odwołującej w postaci stwardnienia rozsianego i ze znacznym pogorszeniem się stanu zdrowia odwołującej od 1,5 roku w odniesieniu do daty złożenia odwołania z tendencją do dalszego pogarszania się (duża męczliwość, problemy z koordynacją ruchów, z zachowaniem równowagi, z samodzielnym przemieszczeniem się, uszkodzenie ośrodkowego układu nerwowego)

Z w/w odwołania i zaskarżonego w/w orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 26 sierpnia 2013 r. oraz z załączonych do odwołania poprzednich orzeczeń dotyczących niepełnosprawności odwołującej i jej dalszych pism z załącznikami wynika, że odwołująca domaga się ustalenia, że jest osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym. (odwołanie k. 1-3, 22-23)

Wyrokiem z dnia 8 maja 2015 r. o sygn. akt VII U 378/13 Sąd Rejonowy dla Warszawy- Żoliborza w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 26 sierpnia 2013 r. znak: (...). (k. 217)

Wyrokiem z dnia 20 czerwca 2016 r. o sygn. akt XIV Ua 66/15 Sąd Okręgowy w Warszawie XIV Wydział Ubezpieczeń Społecznych na skutek apelacji odwołującej K. K. od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawa-Żoliborz w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 8 maja 2015 r., sygn. akt VII U 378/13 zmienił zaskarżony wyrok oraz poprzedzające go orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 26 sierpnia 2013 r. (...) w ten sposób, że zaliczył odwołującą się K. K. do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności na stałe i ustalił, że K. K. wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia samodzielnej egzystencji (z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych) oraz konieczności stałej lub długotrwałej pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji z uwagi na ograniczoną możliwość poruszania się. (k. 614)

Pismem z dnia 27 czerwca 2016 r. K. K. wniosła o uzupełnienie wyroku o stopień niepełnosprawności ruchowej o symbolu 10 – N celem wydania karty parkingowej oraz o dopisanie, że jest to niepełnosprawność ruchowa. (k. 622)

Na rozprawie w dniu 1 sierpnia 2016 r. odwołująca się poparła wniosek o uzupełnienie wyroku poprzez wpisanie, że jest to niepełnosprawność ruchowa. (k. 678)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek okazał się bezzasadny i nie zasługiwał na uwzględnienie.

Odwołująca w piśmie z dnia 10 września 2013 r. odwołała się tylko i wyłącznie w zakresie ustalenia stopnia niepełnosprawności, korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji (z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki) oraz konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Pozostałe punkty w decyzji dotyczące symbolu przyczyny niepełnosprawności (pkt. II), daty od kiedy istnieje niepełnosprawność (pkt. IV), daty od kiedy datuje się ustalony stopień niepełnosprawności (pkt. V) oraz wskazań dotyczących odpowiedniego zatrudnienia (pkt. 1),

szkolenia, w tym specjalistycznego (pkt. 2), zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej (pkt. 3), uczestnictwa w terapii zajęciowej (pkt. 4), konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie danej osoby (pkt. 5), konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji (pkt. 8), spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (pkt. 9), prawa do zamieszkiwania w oddzielnym pokoju (pkt. 10) nie były przez odwołującą się zaskarżane wobec czego decyzja w tym zakresie jest prawomocna.

W związku z powyższym z odwołania nie wynika, żeby odwołująca odwołała się również od symbolu przyczyny niepełnosprawności.

Zatem przedmiotem postępowania przed Sądem była kwestia ustalenia stopnia niepełnosprawności, korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji (z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki) oraz konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 27 czerwca 2013 r. w przedmiocie dotyczącym symbolu przyczyny niepełnosprawności jest w tym zakresie prawomocne i zatem nie może ta kwestia podlegać uzupełnieniu.

Ponadto w punkcie 9 decyzji Miejskiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 27 czerwca 2013 r. pozytywnie rozstrzygnięto o spełnianiu przez odwołującą przesłanek określonych w art. 8 ust.1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym.

SSO Marcin Rowicki